

РЕШЕНИЕ

№ 683

гр. София, 01.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав, в
публично заседание на 16.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **9792** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.83, ал.6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/:
Образувано е по жалба на С. М. В., от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу отказ с Рег. №412/18.09.2012г. на началника на 03 Районно управление полиция – Столична дирекция на вътрешните работи (РУП-СДВР) за издаване (подновяване) на разрешение за съхранение, носене и употреба на късо нарезно оръжие. В жалбата се твърди, че оспореният отказ е неоснователен, постановен при неправилно и необосновано препращане към подзаконов нормативен акт. В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез адвокат Т., моли съда да уважи жалбата и да отмени оспорения отказ.

Ответникът – Началник на 03 РУП - СДВР, представляван от юрисконсулт Г., оспорва жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Жалбоподателят е притежавал разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие серия „С”, №0317832, за пистолет „Щ.-99”, кал. 9х19, №038378, издадено му от 03 РУП – СДВР, със срок на валидност 14.08.2012г. По делото не се спори за това.

Със заявление вх.№К-1500 от 23.07.2012г. до началника на 03 РПУ - СДВР, В. е поискал подновяване на разрешението за съхранение, носене и употреба на късо нарезно оръжие, като физическо лице за самоотбрана, както и при изпълнение на

служебните му задължения като управител на търговско дружество. Към заявлението са приложени: служебна бележка от НСлС с рег.№И-68275/04.07.2012г., от която се установява, че към момента за лицето С. В. няма данни за образувани досъдебни производства и повдигнати обвинения; свидетелство за съдимост, издадено от СРС с рег. №66521/21.06.2012г., видно от което лицето не е осъждано; медицинско удостоверение №081862/09.07.2012г. за липса на психични заболявания; удостоверение за годност на оръжие с №0000003/16.07.2012г.; удостоверение №2130/07 от 16.07.2009г., издадено от ОП – П., удостоверяващо че С. М. В. не е обвиняемо лице по ДП №256/07г. по описа на ОДМВР – П. и преписка вх.№2130/07 по описа на ОП – П.; копие от лична карта; копие от предходно разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие; удостоверение от Агенция по вписванията; диплома и свидетелство за завършено образование;

С докладна записка от 27.07.2012г., Мл.ПИ Цв. Б. е докладвала на началника на ОЗ РУП – СДВР, че след проучване на лицето В. е установено, че за лицето няма данни за наличие на психични заболявания, има условия за съхранение на О., няма данни за налагани мерки на лицето по ЗЗДН. От докладна записка от 08.08.2012г., изготвена от ОР Ал. С. се установява, че до момента на проверката С. В. няма данни да извършва престъпна дейност, да поддържа контакти с криминално проявени лица, да употребява наркотични вещества, както и сигнали за извършени други престъпления. С докладна записка от 14.08.2012г. до началника на ОЗ РУП - СДВР, Мл.Инспектор-КОС Г. е докладвал, че в масивите на ЦИС – Полиция – КОС има наличие на информация за лицето В.. С докладна от 14.08.2012, изготвена от зам. началника на ОЗ РУП – СДВР е предложено на лицето С. В. да не се издаде разрешение за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие обр.4 и обр.3.

С писмо от 16.08.2012г., лицето е уведомено, че спрямо него започва процедура по издаване на отказ за достъп до О.. В. се е възползвал от правото си на възражение, подавайки такова с вх.№34750/31.08.2012г., в което заявява че в качеството му на управител, за самоохрана и самоотбрана при евентуално престъпно посегателство срещу личността му и върху поверителни документи и парични средства в брой, носени у него, му е необходимо съхранение и носене на късо нарезно оръжие.

При тези фактически данни е издаден отказ Рег. №412 от 18.09.2012г., на началника на ОЗ РУП – СДВР, с който отказва да се издаде разрешение за съхранение, носене и употреба на пистолет „Щ.”, к. 9х19, №038378 на С. М. В..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: оспореният отказ Рег. №412 от 18.09.2012 е връчен лично на жалбоподателя на 24.09.2012г. Жалбата е входирана на 05.10.2012г. чрез административния орган до АССГ, в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от легитимирано лице по чл.147, ал.1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящото производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценя дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

Обжалваният отказ е издаден от компетентен административен орган – Началника на ОЗ РУП - СДВР, овластен съобразно заповед №з-11273/29.08.2012г. на Директора на

СДВР и чл.83, ал.5 от ЗОБВВПИ, в предвидената от закона писмена форма по чл.59 от АПК.

Обжалваният отказ е издаден, след като административния орган е приел, че са налице основанията по чл.58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ за издаването му, според която норма, разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина – самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

В заявлението си, В. е посочил, че оръжието му е необходимо за самоотбрана и самоохрана, както и необходимост при изпълнение на служебните му задължения като управител на търговско дружество. Съгласно разпоредбата на чл.6, от ЗОБВВПИ, огнестрелните оръжия, в зависимост от предназначението и техническите си характеристики биват за служебни и граждански цели. Ал.2 изброява служебните цели - охрана на собствеността, самоотбрана и други разрешени дейности или за граждански цели, а ал.3 гражданските цели – самоотбрана, лов, спортни дейности, учебни стрелби, колекциониране и като реквизит за театрални, филмови и други постановки. Жалбоподателят е следвало да обоснове в административното производство, необходимостта си от ползване на оръжието, както по отношение на твърдените граждански цели, така и за твърдените служебни такива, съответно необходимостта от издаване на разрешение или продължаване на срока на действие на издаденото разрешително за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие. По отношение на твърдяната необходимост от самоотбрана е следвало да установи и докаже, че съществува потенциална опасност и непосредствена заплаха за живота, здравето и/или имуществото му или такива на негови близки. Наличието на такава необходимост е възведена от законодателя като задължителна предпоставка, за да се разреши на физическото лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие. Следователно, издаването на законосъобразен индивидуален административен акт в случая изисква освен констатирането на обстоятелствата, за установяването на които законът изисква съответния, надлежно издаден официален писмен документ, и обсъждането на въпроса за наличието или липсата на необходимост от самоотбрана. За да се обоснове нужда в тази насока, не е необходимо да съществува конкретно застрашаване или опасността да е реална и постоянна, а е достатъчно съществуването на потенциална опасност, която да застрашава конкретната личност, нейни близки хора или нейно имущество. В тази връзка, извод за потенциална опасност може да бъде направен при наличие на заявени и надлежно установени факти, поставили в състояние на заплаха личността или имуществото на лицето или на негови близки хора. В тежест на заявителя е да докаже тази необходимост, чрез установяването на релевантните за издаването на акта факти. Доказателства, обосноваващи твърдяната необходимост, В. не е приложил към заявлението или към възражението си, нито по преписката са установени служебно от административния орган при възложената от него проверка. Органът разполага с оперативна самостоятелност, която му предоставя право на самостоятелна преценка за всеки отделен случай.

Що се отнася до твърдяната служебна необходимост от ползване на оръжието, то такава може да бъде заявена и аргументирана от търговското дружество, където работи жалбоподателя, но не и от него в качеството му на физическо лице или служител в това дружество. Обстоятелството, че жалбоподателят е управител на

компания – юридическо лице и във връзка с изпълнението на служебните си задължения, постоянно носи и борава с документи с висока степен на конфиденциалност, както и че ежедневно носи определени суми служебни парични средства, не обосновават непосредствена и пряка необходимост, а и не са сред основанията за издаване или подновяване на разрешение за носене и употреба на оръжие.

Правилно ответния административен орган е приел, че В. не е доказал необходимостта си за носене и употреба на огнестрелно оръжие, съответно е постановил отказ да му издаде /поднови/ разрешение за съхранение, носене и употреба на такова. Този отказ е законосъобразен и съответства на нормата на чл.58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ. Ето защо, жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд- София град, Първо отделение, 1-ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като НЕОСНОВАТЕЛНО оспорването на С. М. В., от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу отказ с Рег. №412/18.09.2012г. на началника на 03 Районно управление полиция при Столична дирекция на вътрешните работи за издаване (подновяване) на разрешение за съхранение, носене и употреба на късо нарезно оръжие.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: